

den billige Maade at anvende Metaltraad paa, at det næsten maaste er billigere end Simer, tror jeg, at Udvalget begaar en Feil. Jeg tror ikke, at man bruger maskinspundne Simer i de vestlige Egne, ja, ikke engang i den Egn, hvor jeg bor, i Fredericiafanten, kjender man til maskinspundne Simer. Tværtimod, vi tage Røner, som sidde i en vis Tid af Aaret i Laden og sno med Hænderne de Simer, man har Brug for, og der bruges ikke maskinspundne. Dertil kommer, at det vist er det ærede Udvalg bekendt, at navnlig Bestboerne ere meget paaholdende med at udgive Penge; hvad de kunne bearbejde med egne Hænder, præferere de langt for, hvad de skulle købe. Sdet jeg har stillet dette Underændringsforslag, har jeg ikke kunnet se, at jeg kunde stille det til andre Ændringsforslag end netop til det, der er stillet af et æret Mindretal til § 1 under Nr. 1 b., hvor der er nævnt Lyng men ikke Klittag. Skulde nu dette Ændringsforslag, som jeg kan tiltræde baade med Hensyn til, at kun 3 Aken skulle frys med Metaltraad, og med Hensyn til Bestemmelsen om Udgangsdøren — hvilken Bestemmelse jeg finder det fuldkomne rigtigt bliver anvendt paa den ydre Side af Muren — skulde dette Ændringsforslag blive forkastet, vil jeg i hvert Fald henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil tage Hensyn til de Betragtninger, jeg har tilladt mig at gjøre gjældende angaaende Lyngtag og Klittag, saa disse komme med ind i Lovforslaget.

Breinholt: Efter at vi nu have hørt Ordføreren for Udvalget, Ordføreren for Udvalgets Mindretal og det høitærede kongevalgte Medlem motivere de fra deres Side fremkomne Ændringsforslag, maatte det maaste være mig tilladt at motivere de Ændringsforslag, som ere stillede af et æret Medlem og mig. Jeg vilde gjerne følge det gode Exempel, som gaves af den ærede Ordfører, og fatte mig i stor Korthed; jeg er imidlertid noget bange for, at det ikke vil lykkes mig aldeles, og Grunden dertil ligger for endel i, at jeg ikke har Leilighed til at gjøre den samme Henviisning som han til Motiveringens i Betænkningen, da vore Ændringsforslag maa neies med en mundlig Motivering. En anden Grund er den, at afskillige af de af os stillede Ændringsforslag ere af temmelig indgribende Bestaaffenhed og derfor kræve en noget nærmere Indgaaen. Dette maa være min Undskyldning, hvis jeg mod min Villie skulde være saa uheldig at trætte det høie Thing. Jeg skal, som naturligt er, begynde med vort første Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1. Det er ikke mindre end det tredje Forslag til en hel ny Affattelse af denne Paragraf. Det kunde maaste

synes, at det var vel meget af det Gode, men det forekommer mig at være ret naturligt, at denne Paragraf, der ved første Behandling valte saa megen Modsigelse, og hvorom Diskussionen i en aldeles overveiende Grad dreiede sig, giver Anledning til Forsøg fra forskjellige Sider paa at give Paragrafen en Affattelse, der vil gjøre den mere modtagelig for Befolkningen. Jeg haaber ogsaa, at det skal kunne lykkes mig at paavise, at det, at dette Ændringsforslag er stillet, har en vis Berettigelse, navnlig naar det sammenholtes med de to andre Forslag til en ny Affattelse af Paragrafen. Det første Forslag til en ny Affattelse findes jo i Udvalgets Betænkning under Nr. 1 a., stillet af et æret Flertal. Jeg skal strax begynde med at anerkjende den Bestræbelse, der fra Flertallets Side er viist for at mildne navnlig een Bestemmelse i § 1, en Bestemmelse, om hvilken Udvalget selv i sin Betænkning Side 2 siger, at den vilde sætte Befolkningen i „en Beføstning, der maatte regnes i Millioner“, og Foranstaltningen vilde derfor allerede af den Grund være utilraadelig. Det er stærke Udtræk, men jeg tror, at de ere fuldstændig korrekte. De støttes ialtsald af den Udtalelse, der ved første Behandling fremkom fra min ærede Medforslagsstiller (Naben), nemlig den, at vi hellere maatte have en Indkomstskat i en Række af Aar end underkaste os dette Paabud. Jeg tror, at, sammenholdt med denne Udvalgets Udtalelse, vil hans Bemærkning dengang nu fremtræde i et andet Lys, end den maaste dengang, da den kom frem, stod i for afskillige af Thingets Medlemmer. Men endnu mere støttes Udvalgets Udtalelse af en Beregning, der er anstillet af et æret, i disse Forhold særlig sagkyndigt Medlem (C. N. Hansen) her ved min Side. Han udtalte, at denne ene Bestemmelse i § 1 — nemlig om ældre Bygningers Overbinding af Taget over Udgangsdørene i de Bygninger, der ere bestemte til Opholdssted for Mennesker og Dyr — vilde alene for een Klasse af Landeindomme, nemlig Bøndergaardene, medføre laut regnet en Beføstning af $3\frac{1}{2}$ Millioner. Jeg tror, at, hvis det ærede Medlem ikke havde regnet laut, men blot regnet rigtig, vilde han uden nogenstomhelst Overdrivelse kunde have sagt 4 Millioner. Men nu er vel at mærke i den Sum ikke indbefattet alle vore Herregaarde, alle vore mange Præstegaarde og den tallose Masse af Huse og Voelstæder, der findes i hele Landet. Det er vist heller ikke synderlig overdrevent, om jeg sætter Tagflaben i Kvadratalen paa disse 3 eller 4 Klasser af Landeindomme til det samme Beløb som for Bøndergaardene; vi naae altsaa hen til ca. 8 Millioner. Derigennem finder jo Udvalgets Udtalelse i Betænkningen om de flere Millioner, som denne Foranstaltning vil koste, sin